

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

pervane

ŞÜKRÜ ERBAŞ

Ey gövdesini aklının çarmihında unutanlar / Yalnızlık bizden
yayılıyor dünyaya / Ağzımızda kan pıhtısı arzular /
Topuklarımızda uzakların kararan çanı / Duvarlara gömüyoruz
var oluş ayetimizi.

3. BASIM

ŞİİR

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

BAŞ DÖNMESİ

*Çılgılığı yansıtmayan tek bir dize var mıdır? **

Ve biz bulutlara gömdük çocuklarımızı
Ve biz çocuklarımızın kirpiklerine astık babalarını
Ve biz öldürenden hayatımızı bağışlamasını bekledik
Ve biz katilimizle geleceğe şarkılar söyledik
Ve biz yoksulluğun acısından sessizce uzaklaştık
Ve biz kadınlarımızı arzularından tavanlara astık

Var mıdır gerçekten tek bir dize
İnsanın haysiyetinden doğmamış olsun...

* Aragon

Şükrü Erbaş

1953'te Yozgat'ta doğdu. İlk ve ortaöğrenimini bu kentte yaptı. Gazi Eğitim Enstitüsü Sosyal Bilgiler Bölümü'nü bitirdi. İlk şiiri *Varlık* dergisinde yayımlandı (1978). 1972 yılında girdiği TMO Genel Müdürlüğü'nden 1998 yılında emekli oldu. Ceyhun Atuf Kansu (1987), Orhon Murat Arıburnu (1996), Ahmed Arif (2002), Homeros Emek (2004), Dil Derneği Ömer Asım Aksoy (2005), 17. Altın Portakal (2013) ve 1. Dağlarca Şiir (2015) ödülleri sahibi. 1985-1988 yılları arasında *Yarın* dergisinin yazı kurulunda, 1993-1999 yılları arasında Edebiyatçılar Derneği'nin yönetiminde görev yaptı.

Şiir: Kırmızı Kedi Yayınevi'nde üç ciltte toplanan bütün şiirleri: *Küçük Acılar* (1984), *Aykırı Yaşamak* (1985), *Yolculuk* (1986), *Kimliksiz Değişim* (1992), *Bütün Mevsimler Güz* (1994), *Dicle Üstü Ay Bulanık* (1995), *Kül Uzun Sürer* (1996), *Derin Kesik* (1999), *Üç Nokta Beş Harf* (2001), *Yalnızlık Heceleri* (2003), *Gölge Masalı* (2005), *Unutma Defteri* (2007); *Bağbozumu Şarkıları* (2012), *Pervane* (2015).

Deneme: *İnsanın Acısını İnsan Alır* (1995), *Gülün Sesi Gül Kokar* (1998), *Bir Gün Ölümden Önce* (1999), *Sarkacın Kalbi* (2002), *Çekilme Suları* (2009).

İnsanın Acısını İnsan Alır, *Gülün Sesi Gül Kokar*, *Bir Gün Ölümden Önce* adlı kitapları Temmuz 2014'te *İnsanın Acısını İnsan Alır* (Bütün Yazıları-1) ve *Çekilme Suları*, *Sarkacın Kalbi* adlı kitapları Kasım 2014'te *Çekilme Suları* (Bütün Yazıları-2) adı altında Kırmızı Kedi Yayınevi tarafından yayımlanmıştır.

Söyleşi: *Eşik Burcu* (2010).

Kırmızı Kedi Yayınevi: 400

Şiir: 26

Pervane

Şükrü Erbaş

© Şükrü Erbaş, 2014

© Kırmızı Kedi Yayınevi, 2014

Yayın Yönetmeni: İlknur Özdemir

Kapak Tasarımı: Melis Rozental

Grafik: Yeşim Ercan Aydın

Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni alınmaksızın, hiçbir şekilde kopyalanamaz, elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, yayımlanamaz ve dağıtılamaz.

Birinci Basım: Ocak 2015, İstanbul

İkinci Basım: Mart 2015, İstanbul

Üçüncü Basım: Kasım 2015, İstanbul

ISBN: 978-605-9908-19-1

Kırmızı Kedi Sertifika No: 13252

Baskı: Pasifik Ofset Ltd. Şti.

Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1 Baha İş Merkezi A Blok Kat: 2

34310 Haramidere / İSTANBUL

Tel: 0212 412 17 77 Sertifika No: 12027

Kırmızı Kedi Yayınevi

kirmizikedi@kirmizikedikitap.com / www.kirmizikedikitap.com

www.facebook.com/kirmizikedikitap / twitter.com/krmzikedikitap

kirmizikediedebiyat.blogspot.com.tr

Ömer Avni M. Emektar S. No: 18 Gümüşsuyu 34427 İSTANBUL

T: 0212 244 89 82 F: 0212 244 09 48

Şükrü Erbaş

PERVANE

Şiir

Üç tutku yönlendirdi hayatımı: Sevgi açlığı, bilgi arayışı ve başkalarının acılarına yönelik dayanılmaz bir merhamet. Aşk ve bilgi göklere yükseltti ama merhamet her seferinde çekip yere indirdi beni.

BERTRAND RUSSELL

BÜYÜME MASALI

Şimdi ben tuttum, çizgili defterlere
Boncuklar dizerken hem de

Elleri sıralı bir çocuğa
Güneş yumağı bir çocuğa, ağaç yarası bir çocuğa
Buğday firikleriyle tarlaları ağzına dolduran bir çocuğa
Kirkpikleriyle karları yuvarlaya yuvarlaya
Evlerin içine dağlar indiren bir çocuğa
Rüzgârlı memeler pınara hareler düşürecek diye
Pınar lülesine aynalı salıncaklar kuran bir çocuğa
Serçelerle uyanıp puhu kuşlarıyla yatağa giren
Bir avuç sulara ay ışığına belikler ören
Gaz lambalarıyla duvarlara dünyalar çizen bir çocuğa...

Asfaltın bulantısını, denizlerin köpüklü uykularını
Kocaman bir cam kavanoza benzeyen şehirleri
Işıkları, ışıklar içinde gölge masalı insanları
Gürültü makinelerini, dünyadan öteye giden yolları
Yoksul evlerin eşiklerine düğümlü darağaçlarını
İnsanın insanı sevmesindeki mucizeyi
Korkunun, ölümün ilk harfi olduğunu
Dünyanın bütün türkülerinin bizi söylediğini
Acılarımızın başka acılarla güneşe çıktığını
Yeryüzü sofrasının küçücük ellerimizde kurulduğunu...

Anlattım
Öyle mi?..

Ey sözün billuru
Sensin kalbimden dünyaya yürüyen hayranlık.

2014

TENHA ATLAS

Sessizlik. Sessizlik. Sessizlik.

Tanrının insan olduğu saatler
Yaprakların dua ettiđi saatler
Rüyaların dünyaya değdiği saatler
Ayrılığın kirpiklere geldiği saatler
Arzunun vazgeçişle tutuştuduğu saatler
Yatakların yıldızlara serildiği saatler
Sokakların odalarda göllendiđi saatler
Taşların uykulara boyandığı saatler...

İçimde hazla kederin ebruli karıncası
Ormanlardan masal almış bir uzun yol
Kuyuların dünya hevesi gövdemde
Alnımda karakalem bir gelecek resmi
Ağzım kanatları kesik şarkılar
İki bulanık zamandan bir تنها atlas
Gözyaşı mumlarından bir otel odası
Kumların çiçek açtığı deniz bahçeleri...

Seni sevdim. Seni sevdim. Seni sevdim.

2012

SERÇELERİN DUASI

Camlarda çırpınan bir eski güneş
İnce tülbentlerden ince bir eski güneş
Kırpikleri keder boncuğu bir eski güneş
İlaç kokuları içinde bir eski güneş
Yataklarda bulutlanan bir eski güneş
Eşyaların tozundan bir eski güneş
Merdiveni gökyüzünde kalmış bir eski güneş
Çocukların oyunları ile terli bir eski güneş
Bahçelerin tomurcuk vaktinden bir eski güneş
Kesik saçlarından filizlenen bir eski güneş
Yoldan geçenlere sevinen bir eski güneş
Aynalar saatler önünde bir eski güneş...

Uykuların gamzelendiği bu sonsuz sabahlarda
Canımda göllenen ne varsa Hayal Hanım
Harf harf gönderiyorum ya serçelerin duasıyla
Hepsi bir ölüm hazırlığı biliyor musun
Bir musalla taşı arzusu göğsünün yücesinden
Bu تنها gönül bir daha var olsun diye dünyada.

2014

SONSUZLUK

Nerdesiniz ey zamandan büyük zamanlar
Siliniyor bir bir belleğin harfleri
Bir unutma masalıymış dünya denilen avaz
Başka beden buluyor sonsuzluk kendine.

Sevgilim, söz evim, gamzeli sabahım
Yağmurlarla, böceklerle, ağaç kökleriyle
Yürüyeceğim canının yapraklarına
Yürüsün diye dünyaya güzelliğin bir daha
Belki son bir çınlama soğumuş eteklerinde.

Zamanın evi, dünyanın elifi
Kaç kere söyledim bunu sana:
İnsan yaşıyorken sever kendini
İnsan yaşıyorken öldürür.*

2014

* İnsan yaşıyorken özgürdür. / Edip Cansever

SARMAŞIK

Senin alınının ülkesinde
Su vardı, çöl başucundaydı
İshak kuşu bir Leyla avazıydı

Elma bahçelerinde bir kırmızı leke
Döndükçe kulak memelerinden topuğuna
Kırlangıçlar yuvalarıyla uçardı

Ağzımda bir kasaba akşamı
Bakardım gövdenden ayrılan boşluğa
Azıcık gülsen ağaçlar el çırpardı

Lambalar yanmadan
Kimse göremezdi yalnızlığını
Bütün yastıklarda saçların açardı

Kaç kez parmaklarımla havalandırdım
Gövdenin sarmaşık güllerini
Goncan yaprağına dilin dudağına karışırdı

Zaman bir mendil oyasından
Bir pulluk demirine
Aynı yılgınlıkla akardı

Tahtalı Köprü'nün söğütlerinde
Hayal kanyla boyalı bir delice kuşu
Kanatlarını perçem diye yüzüne tutardı

Sonra bir uzak bulurdu herkes
Giden gidemezdi gelen gelemeydi
Hayal olurdu hatıra olurdu

Ben bir ölüm pervanesiyim ey zamanlar annesi
Bir sözüm arzuların kandilinde fitil
Bir sözüm sabahların avucunda dünya duası...

2014

HIRKA

Ne kar, ne buz tutmuş ay, ne ıslık çalan kamyonlar
Ne de okul kıyafetinde kaybolmuş bir çocuk
Harflerin yalnızlığı gecenin yalnızlığından büyük
Asfaltın kıyısında yoksul bacalardan bir hayat elifi
Bahçelerin uykusundan sürmeli gözler
Ne evden ayrılmak, ne yapraklı soğuk ince bedende
Değildi canıma yürüyen zaman acısı
Anne hırkasını çocuğa giydiriyordu...

Sevgilim, mineli sözüm
Budur güzelliğin koygun gölgesi
Beni severken yalnız beni sevmiyorsun sen...

2014

SÜRMELİ YALNIZLIK

Turunçların gökyüzüne oturdum. Bahçelerin kaderinden bir sonsuzluk vakti. Hanımeliler frenkincirlerini kokusuna boğuyordu. Boynumda uzakların cümlesiz çanı. Başsız ayaksız çarşılar. Vitrinlere boyanmış yoksulluk. Yalnızlık pergeli bir kalabalık. Evlerin kum haritası yüzler. Sevgisizlik gökyüzünü yere indirmişti. Herkes bir kayıp dua toprağın rahminde. Yollar çekilmiş çekilmiş, can verdiği aynalara dönmüştün çoktan. Dokunmak ayrılığın gülüydü de top top soluyordu içimde. Deniz bahçeye kadar uzanmış, papatyalardan kirpikler ediniyordu. Bir kadın uzun parmaklarını uzatıyordu ölümün üzerinden. Ağzın yıldızlarla doluydu. “Yüce dağ başında ay kandil olur” türküsüyle bakıyordum yüzüne. Gecenin soluk aldığı her yerde omuzların gölleniyordu. Göğüslerin tanyerinin ayetleriydi. Tanrı bütün bayramları gövdeninden indiriyordu.

Sürmeli yalnızlığım... Geldin ve gittin. Yapraklandım. Yıldız döktüm. Akşamı donandım. Ellerin yüzümde nilüfer. Keder gülümsedi. Deniz bir gönül soluğu. Şarap tenimde gül açtı. Zamana dokundum. Mumlar Tanrıya değdi. Geçtiğin kasabalar birer arzu pıhtısı. Geldin ve gittin. İncinme masalı kentlerdesin şimdi. Işıklı caddelerde bir ölüm ıslığı. Sekiz çocuğun tabutu üzerinden uzanıp öptüm tozlu aynanı. Senin ağzında sekiz beşik, benim boynumda sekiz mezar... dört mevsimli bahçelerden özürler buluyorum yaşamaya...

2014

GÖLGELİK

Ağaçlar şarkısını döktü Boncuk Hanım
Bahçelerin duası ölüm üzerine nicedir
Deniz çekildi çekildi, buğday başağı bir çocuk
Harman yerlerinde köpüklenip duruyor
On parmağın gösterdiği güneşler
Çatılarda bir yoksulluk ürpertisi
Işık çalan kirpiklerde yıldız tozları
Puhu kuşlarından bir yatakta uzaklar
Yorgunlukla sürmelenmiş bir rüya şimdi
Bir kandil soluğu gökyüzünde rüzgâr.

Önce Ömür diyorum, sonra Hayal
Sonra sonsuz karlar içinde bir nar
Bir adam her gün biraz daha ölüyor
Gövdesi ağardıkça canı heves yarası
Ağzı gecikmiş zamanlardan bir kuyu
Rodos gülünü örtünmemiş üstüne
Limon çiçeklerine mahcup
Varsa yoksa gülhatmilerden bir yoksul harf
Kimi sevse gözlerinin bebeğinde o çılgılık:
"Dinle imdi sen o zarı arı inler bal içinde."*

* Pir Sultan Abdal

Dünya aklında tutmaz kimseyi sürmelim
Benim, sevgilim diye diye çırpındığım
Senin, huzur diye diye unuttuğun
Ne varsa gövdemizde tüten
-Bir karabatak sulara dalıp dalıp çıkıyor-
Bir yasemin kokusu kadar sürmez hükmü
Tanrının can bulduğu bu gölgelikte...

2014

AL YEŞİL PERVANE

Pervane şemini uyandıramaz

Başta sevdâ kalpte nar olmayınca

KARAC'OĞLAN

Kalbim

Bir ıssız harfsin

Sesler içinde

Yıldızsız topraklarda

Gökyüzü duası

Hayal bahçesin

Kirpik göllerinde

Rüzgârlı arzular

Köpüklü gamzesin

Bir söz yeter

Taşlar gökkuşağı

El çırpın güneşsin

Nar içi bir ağızdan

Şıralı topuklara

Al yeşil pervanesin

Hazdan ve g nahtan
Bir gövde büyüsü
Tanrının soluğusun

Sonra o bildik yazgı
G n l solar a k tozlanır
Bir sırsız aynasın

Ey kanatlı zaman
Hangi tenhaya varırsan var
Canımın tomurcuğusun

Kalbim
Doğurdun beni
 l mle mühürlü dünyasın.

2014

TANRIM, GERÇEKTEN

*Ölenin mezarına koy / Yaşamak için söylediği sözleri /
Yerleştir başını onların arasına.*

PAUL CELAN

Ölüm. Ölüm. Ölüm.

Ağaçlar yapraklarından utanıyor.

Sular sustu

Köpekler tabutların ardında ikinci bir tabut.

Kapılarda kötülüğün kimliksiz yüzleri

Evler duasını tanrısına teslim etti.

Geceler çaresizliğin ıssız mahşeri

Taşa dönmüş bir merhamet çıkıyor sabaha.

Anne tırnaklarını geçirmiş toprağa

Baba bulutlara çekilmiş yağmur

Yok olan evler bahçeler hayvanlar değil

Ölüm gövdeden haysiyete geçiyor.

Çocuk ölülerinden bir ılık fotoğrafı
Herkesi boşluğın darağacına çekiyor.

Toprak bir kan çanı
'Hece taşları'nda ılgım ılgım susuyor.

Düşmanın çengeline asılmış bir soru
Bütün secdelerden kaldırıyor başını:

Tanrım
Ölende mi soluk alıyorsun öldürende mi?

Sevgilim, nerede menevişli sözlerim diyordun ya
Acının gözeneklerinden geçiriyordum seni.

2014

YUTKUNMA

*Ortalıkta bir yalnızlık
Birisi kaybolmuş kadar*
F. H. DAĞLARCA

Kapı sonsuza dek açık kalmıştır
Eşik bir bıçak ağzıdır
Gece ayrı gündüz ayrı ışıyacaktır.
İçi boş bir mezar açılmıştır evin içine
Devlet açmıştır
Yataklardan açmıştır
Rüyalardan açmıştır
Oyunlardan açmıştır.
Anne bir korku masalı nicedir
Anne bir öfke masalı
Anne bir ölüm-
Baba yirmi yıldır aynalara bakmıyor
Baba yirmi yıldır bir meydan ateşi
Baba yirmi yıldır bütün harfleri tüketti.
Üniformalı bir çölde Yusuf arıyorlar
Ellerinde yalnız kendi elleri
Kırpiklerinde gözyaşı kandilleri
Ağızlarında çaresiz bir Tanrı.

Yusuf, yarım kalmış bir oyundur
Yusuf, bir kâkûl türküsüdür
Yusuf, dağların erken rüyasıdır.
On üçünden on dördüne geçiyor yirmi yıldır.
Evlerde ağza alınmayan bir ölüm
Cellâdından beklenen bir zalim merhamet
Karanlık dehlizlerde kaybolmuş bir müjde.
Yusuf, gecelerin sonsuz şarkısıdır
Yusuf, sabahların sonsuz acısıdır
Yusuf, bahçelerin gökyüzü arzusudur.

Bir utanç perdesi, yařamaktan
Acısı topuklara vuran bir yutkunma
Bir gelecek vaadi canımızda halkalanan
Gövdemizde onurlu bir yalnızlık
Al yeşil bir tevazu kalbimizde
Ölülerimizden bir düğün alayı
Öldüreni anlamaya varan bir ceza
Ağzımızda şiirlerden bir gönöl
Bir yaşama gücü yaramızdan:

“Biz kırıldık, daha da kırılırız
Kimse dokunamaz bizim suçsuzluğumuza”*

2014

* Cemal Süreya

TANRININ HARFLERİ

Tanrının harfleri olmasaydı, hiçbir kadın hiçbir erkeğe, hiçbir erkek hiçbir kadına bir tek sevgi sözü söyleyemezdi. Deniz köpüklenmezdi. Çiçeklere rayiha yürümezdi. Serçeler güneşten önce doğmazdı. Ağaçlar şarkı söylemezdi. Dünyanın bütün dillerinden yapılmış bir dil, kirpiklerin hevesini parmaklarda mucizeye çevirmezdi. Beden arzu etmezdi. Hayvanların gözlerinden merhamet duygusunu öğrenemezdi insan. Keder olmazdı. Zaman, doğumla ölüm arasında cümle kuramazdı. Evlerin pencereleri dışarı açılmazdı. İnsanlar birbirlerine gözyaşı boncuklarından armağanlar sunmazdı. Dünyamıza akşamlar gelmezdi. Uykular bizi her sabah yeniden doğurmazdı. İnsan, ayrılığa şiirler söylemezdi. Hazla hüznün arasında salkım çiçekler açmazdı dünya.

Tanrının harfleri olmasaydı, insanın ilk ılığı dünyayı tutmazdı. Aldığı soluk öldürürdü herkesi. Sonsuzluk olmazdı. Ölümü gördükten sonra kimse kimseyi sevemezdi. Üzümün güneşinden şarap kandilleri yapamazdı insan. Hayal olmazdı. Hatıra olmazdı. Yeryüzü beşğinde gökyüzü uyumazdı.

Doğanın kalemiyle doğanın kâğıdına şiirler yazamazdı insan.

2012-2013

TAŞIN ÇİÇEKLENMESİ

Yalnızlık ağaçlardan kuşlardan gelmiyor
Otlar böceklerle, bahçeler bulutlarla
Dört mevsimin masalını söylüyor
Sular kederlenmiyor kimsesiz akıyorum diye
Balıklar denizin yedi renkli turnası
Toprağın taşa borcu yok, gülün bülbüle nispeti
Kediler sokaklarda birer güneş salkımı
İğde kokuları, erik şıraları, ceviz boyaları...

Ey gövdesini aklının çarmıhında unutanlar
Yalnızlık bizden yayılıyor dünyaya
Ağzımızda kan pıhtısı arzular
Topuklarımızda uzakların kararan çanı
Duvarlara gömüyoruz var oluş ayetimizi.

Parmaklarının kandilleriydi
Sabah diye boşluğa saldığım rüya
Boncuklu cümlem
Güzel söz yetmiyor taşın çiçeklenmesine
Başlıyor başkalarının zamanı
Alnımda gökyüzü hecesi bir kırık mavi
Kapatıyorum bütün pencerelerimi.

2014

MİL ÇEKİLMİŞ HARFLER

“Nereye bakarsam bakayım
Sen uzaklaşıyorsun.”

On dört yıldır unutuyorum
On dört yıldır sürüyor incinme.

Saat pişmanlıkta durdu
Bir boğuk su topuklarda arzu.

Mil çekilmiş harfler
Kalabalık cümleler kuruyor.

Odalar odalar odalar
Birbirine giriyor birbirinden çıkıyor

Sonra sokaklarda dik kafalı bir yalnızlık
Dönüp yine odalarda kederleniyor.

İnsan yoruluyor sevgilim
Yaralı bir zamanla kendini sevmekten.

Mum ve pervane. Heves ve hayıf.
Bir gün evler de bitiyor.

Senin kâküllerin, benim harflerim
O da bir cınlama geçti neyleyim.*

Bir sarı zaman Hayal Hanım
Nereye bakarsa orada kalıyor.

Sonsuzluk kemiklerde ılık çalıyor
İki çocuk başlıyor birbirini sevmeye.

2014

* O da bir gün imiş geçti neyleyim. / Karac'oğlan

BÜYÜ

Yıldızlar değil yaseminler çıktı sabaha
Yapraklar çiy taneleriyle uyandı gecedен
Saka kuşlarının sesinde rüyaların kan saatleri
Güneş kirpik kirpik indi dünyamıza.

Ağzımın üstünde bir gökkuşağı ağzın
Uyandım göğsünün has bahçelerinde
Sevgilim, acımın sahibi, dünyayı düzeltenim
İkinci bir sonsuzluk avuçlarımda gövden.

Ölüm...

Zamanın şah gülü
Senin soluğun mudur hazların kırmızı burcundan
Yaşamak diye dünyaya saldıığımız çılgılık?

2014

AY SAATLERİ

Zeytinlerin çınarlarla seviştiği
Tanrıya değen bir deniz atlasında
Ağzım gözüm köpük köpük dudakların
Otlarla konuşup durdum sabaha kadar

Yedi yolun uzaklığından bir ayrılık
Hüma kuşlarından bir gökyüzü şarkısı
Göğsünün çatalında terlemiş bir güneş
Çın çın soyundum günlerin yalnızlığını

Soluğumda gövdenin rayiha bahçeleri
Avuçlarım otlardan kumlara yıldız şenliği
Parmaklarından canıma yürüyen karıncalar
“Öyle düşündüm ki seni yitirdin gerçekliğini”*

* Robert Desnos

Sonra sabahın ağızı çimenlerin koynunda
Çıplak ayakların yürüdüğü uykular
At kestanelerinden bir şehir acısı
Üç zaman birden ısıdı boynunun lambasında

Ben bir simli cümleyim Hayal Hanım
Kirpiğinden topuğuna harf harf işlenmiş
Senden uzak bir gerçeğim kalmadı
Uyandım dünyanın bütün uykularını.

Ölüm sensin bundan sonra sabahın sahibi...

2014

BİR GÜN BU SÖZLER DE

Senin o gözlerinin gamzelandığı
Çay bahçesi gökyüzüne karıştı çoktan

Bahçe değil zülûflerinden bir salıncaktı
Kediler çınarlardan dökülür dökülürdü

Bir baş dönmesiyle evler hayaldi
Bir baş dönmesiyle dünya hatıra

Alınlarının ortasında bir saat kulesi
İnsanlar sonsuzluğa bakıyor hâlâ

Ceplerde bir avuç çakıl taşı
Hangi denizi ne kadar ısıtırsa

Sönmüş ateşlerde bir pervane
Masadan masaya yakıyor kanatlarını

Herkesin kalbinde bir Şehrazat masalı
Sabaha çıkmıyor kimsenin gecesi

Ölüm izin verdikçe gider otururdum
Bozkır izin verdikçe görünürdü deniz

Sonra o parmaklarda halkalanan rüzgâr
Dünyanın bütün acılarıyla tıkanırdı

Bir gün bu sözler de gök bahçelerinde
Bir nar masalı biliyorum

Ey gövdede çiçeklenen zaman
Kendini sevmeden kimseyi seveemezmiş insan.

2014

İĞNE VE KIRBAÇ

Hangi sözü hangi iğneden geçirirsen geçir
Pencere, hayıf, uçurum, keder
Bir bulantı sabahına dönüyor dünya.

İnsan ölüyor sevgilim
Kalbi kabul etmese de
Bedeni öğreniyor bir gün ölümü.

Ey belleğin yedi kırbaçlı boşluğu
Hangi arzu yatağında boğulursa boğulsun
Kapanan senin can evin oluyor.

2013

KAFDAĞI

Dünyanın bütün şiirleri sizi söyler, bütün şarkıları size söylenmiştir. Çocuk kalbiniz gövdenizde çiçek açmaya başlamıştır. İçinizde binlerce karınca dünyayı size, sizi dünyaya taşıyıp durmaktadır. Baktığınız her şey büyülü aynanızdır. Sesiniz billur gibi açar ağzınızda. Parmaklarınız saçlarınızdan değil gökyüzünden taşar. Bütün sesler bir uzaklık hevesi, bir arzu atlasıdır. Bütün masallar siz olursunuz. Kafdağı her gün gidip geldiğiniz bir murat yoludur. Leyla sizden ayrılır, Mecnun'a çöller kurarsınız. Evler her gün biraz daha küçülür. Bütün kızlar o küçük odalarda güzelleşir. Pencereleler siz baktıkça kapanır. Kimse acınızı duymuyordur! Her şey bir incinme yumağına dönmüştür. Sokaklar yalnızlığınızın ısılgı olur. Bir avuç mahallelerde bir şarkı boyu gider gelirsiniz. Sonsuzluğun elifi başlamıştır. Sizi insan içinden çekip alan aşk, götürüp insan içine katmaktadır yine. Okuduğunuz her şiir, her hikâye içinizdeki nar ocağına düşer. Bütün kitaplar sizi söylemektedir. Yeni bir büyümedir bu, acının bile yaşama gücüne, dünya bağına dönüştüğü.

Sonra bir gün hiçbir sözün kalbinizi karşılamadığını görürsünüz. Sizin hikâyeniz değildir harflerin çatısı altındaki o ayrılıklar, köpüren bakışlar, arzulu parmaklar. Sizi göklere çıkaran boşluk, yerin altına doğru çekmeye başlamıştır. Herkes baş dönmesini unutmuştur. Akşam gün ortasında gelir. Rüyasız uykularla sabaha çıkılır. Dünyayı göğsünüzden taşıran arzu, bir kan pıhtısına dönmeye başlamıştır. Her şey üstünüze gelmektedir. Ağaçlar, kuşlar, börtü-böcek bütün sevincini yitirir. Bir hayıf cümlesi uyanır içinizde usul usul. Birden anlarsınız ki sizin acınızı ancak sizin sözünüz avutacaktır. Yazacaksınız. O sonsuz beyazlığa, kimsenin söylemediği o büyüğü dizeyi düşeceksiniz. “Ben’in korkuluksuz köprüleri”nden* geçiş başlamıştır. Mezarları hayata katan bir maceradır bu. Siz biriciksınız, sözünüz sizden biricik. İnsanın kendi sesinden daha dokunaklı ne olabilir bu kalabalıkta...

2012

* Gülten Akın

OTLAR BENDEN YÜCE

Ene'l-dünya.
Tanrıdan önce de
Ölümden sonra da.

Derya suretiyim
Damla yazgısı
Toprağın rahmiyim.

Çark dönerim
Çöl ve dağ
Yer ve gök.

Hayvan benim
Sular secdem güneş kiblem
Otlar benden yüce.

Açlık ve aşk
Canımın pervanesi
Bedenler döndürürüm.

Bir kadın doğurdu
Sonra bir kadın daha
Hazdan yapıldım.

O cam bilyeyim
Kuyudan buluta
Büyüdükçe çocuk.

İnsanların hizasında
Bir mazlum cümle
Alın teriyim.

Omuzumda tabut
Avucumda beşik
Sarkacım, çiçek tozuyum.

Zamana katıldım
Acı ve sevinç
Sonsuzluk hükmüyüm.

2014

BAŞ DÖNMESİ

1.

Ateşi hatırla, dedi.

Ağzı bir kül ocağı ağzımda.

Sonra o balmumu yalnızlık yeniden

Tanrı soluğundan uzak.

Uzun sevda sözlerinden acı

Kuş kanadı bir ayrılık

Uçar hâlâ kalbimden soğumuş bir zamana.

2.

Hatıranın yaraları, dedi.

Hayal gücünün yaraları, dedim.

Kalbimizde dünyanın bütün karıncaları

Tenimizde pul pul gülümseyen bir sarı zaman

Ağlamadan konuştuk ilk kez.

3.

Kavaklardan palmyelere

Pıtraklı bir ömür

Geri çekilerek yaşar hâlâ.

Taşra diyordun ya...

4.

Ben yola âşığım

*Çünkü üstünde tanıştık**

Ayrılıktan sonra da

Süren yola...

5.

Parmağının ucunda

Mavi bir rüya

Köpükten bir zaman

Yavruağzı bir gövde

Deniz değil

Bozkır masalı

Zeytin masalı

Turna masalı

Üzüm masalı

Çocukluk ey

Ölümle bitecek gökyüzü.

* Nagat El Saghira / Ana Baashaq El Bahr şarkısı

6.

Bademler, onbiraylar, frenk incirleri
Işığın baş dönmesi
Ölümden başka bir şeyin konuşulmadığı
Kötü bir yaz.

Yaşıyoruz sedir ağaçlarının gölgesine tutunarak.

7.

Yemenisini çözdü –serinlik biraz–
Saçlarının ucunda geceden kalma yıldızlar
–Yalnızlık kadar–
Terini sildi. Domatesler, biberler, mısırlar
Onlarca güneş gövdesinde
Dudakları hazdan acıya boyanıyor.

Ev küçük. Adam hayal. Çocuk damla.
Üç zamanlı bir kilit bütün kapılarda.

8.

Uzun bir çınlama
Boğuk bir çınlama
Karlı bir çınlama...

Çamlığın başında söylenirdi:
*Üç gün akılıysam beş gün deliyim.**
Şimdi herkes unuta unuta
Yüz bin yalnızlıkla bir kalabalık büyüttü
Döner durur dünya diye plastik çarşıları...

* Yozgat Sürmelisi

9.

Uyandım ve pencereye kořtum
Ter içinde bir arzu
Yaprakların gümüőü
Uyku damlası serçeler
Yıldız böceklerinin uğultusu
İç geçiren sarı sabırlar
Bahçelerden bir gökyüzü...

Hayatın ve ölümün sahibi
Bir daha doğurdun beni
Kasıklarının gamzeli sularından...

10.

*Sağır bile karşılıklı konuşur.**

Ey tek heceli uğultu
Saygı sularını geçtin çoktan
Ne işin olur çok kapılı sözlerle.

11.

Bütün kıyılar geldi yerine, kediler, serçeler
Nar kızardı, dağ gülümsedi, zeytinler indi çarşıya
Kirpiğin kaşına değsin artık bunaldı sarnıçta su.

* H. Michaux

12.

Kadın bütün mezarlardan evlerden göklerden taşıyor
Dünyanın bütün yoksullarından bir ölüm alayı sokak
İki kanadında iki kurşun, turnası bakkaldan dönüyor.

Ölüm bir gün seni de, ölüm bir gün, şahdamarından–
–Tam gücünün doruğunda, Tanrıdan mağrur–
Çocuğunla vurmasın yine de, çocuğunla vurmasın...

13.

Gelin görün, caddeler kan revan
*Gelin görün, caddeler kan revan**

Yetmiyor ölüm acısı yoksul hayatlara
Çocuk tabutlarından madalya dağıtıyor devlet polise.

* Pablo Neruda

14.

Anladım, benimle bir daha ölecek babam
Sonra ben çocuğumla bir daha öleceğim
Sonra hiç gelmemişe döneceğim.

15.

Akşam –diyor–
Küçük ölüm, beyim.
Uyku gölleniyor yüzünde.

Beydağları'nın başında
Bir puhu bir çakalla
Akşamı söyleşiyor.

16.

Ay ışığı, kirpik kandili, ishak avazı
Ayrılığın ulaştı yoksul bahçemize.
Şimdi penceremiz boyasız bir gökyüzü
Yapraklarda çiy tanelerinin kırık boncukları
Fitili yanmış bir gece avuçlarımızda
Uzanıyoruz sessizce üzgün hikâyemize:
Sabah oldu sabah oldu cigaram yanmaz oldu
*Cigaramın dumanından gözlerim görmez oldu.**

* Kızılcahamam Türküsü

17.

Gözyaşı lekeli bir yemeniyi çıkardı sandıktan
Üç kez öpüp koydu başına. Bahçeye çıktı.
İncitmeden açtı katlarını. Parmakları bir eski ayın
İğde kokularına serdi saygıyla...
Sonra güneşler çekildi, uzaklaşan seslerle geldi akşam
Yalnızlık fotoğraflardan sessizce yastığa indi.

Otuz dört yıl geride kalmış bir yemeniyi uyuyacak kadın.

18.

*Çılgılığı yansıtmayan tek bir dize var mıdır?**

Ve biz bulutlara gömdük çocuklarımızı
Ve biz çocuklarımızın kirpiklerine astık babalarını
Ve biz öldüren den hayatımızı bağışlamasını bekledik
Ve biz katilimizle geleceğe şarkılar söyledik
Ve biz yoksulluğun acısından sessizce uzaklaştık
Ve biz kadınlarımızı arzularından tavanlara astık

Var mıdır gerçekten tek bir dize
İnsanın haysiyetinden doğmamış olsun...

19.

*Şemi pervaneyi yandırdığı için yanmadadır
Ciğeri dağlanır elbette ciğer dağlayanın.**

* Louis Aragon; Celal Güzelses

20.

Bir gönöl üşümesi bu

Isınmak için eğildiğin ocak külüyle boğuyor seni.

21.

Merhametine sığındığım sabah başladı

Akşamın sorularını iyileştirecek sabah başladı

Herkesin uykular boyu gittiği sabah başladı

Bir ilk dokunuş hazzıyla ürperen sabah başladı

Taşların kadife atlaslarda iç geçirdiği sabah başladı

Göğsümdeki gözyaşı kurusunun uyandığı sabah başladı

Rüyanın başışa döndüğü sabah başladı

Ey sesler annesi, harfler sureti

Bir dünya şarkısıyım ben ağzında harelenen.

22.

Oda, hayal, sokak, hatıra

Yalnızlıkla kalabalık arasında bir eşitlik işaretiyim.

23.

Çimenli korum

Sözümü taşıranım

Kalktım

Zamana baktım

Bekleyişin ocağına hevesler attım

Kuş kanadı yolların olsun diye

Tanrıyı kendisine elçi yolladım.

24.

Ben bir güzellik gördüm

İnsanlar içinde bir yalnızlık gördüm

Köpükleri gökyüzü merdiveni bir su gördüm

Kirpikleri yüzünde secde bir dua gördüm

Kısacık gördüm

Uzun baktım

Canımdan fısıldadım

İnsan sevmezse ölür

Su beni dinledi

Su kendini dinledi

Su dünyayı dinledi.

2012-2014

HECE

Ölüm gelecek
Hayatın kapısını açacak
Yaşarken bilmedik
Bir masaldan ötekine
Önce beden sonra söz
Dünya bir daha yıkayacak
Ellerini bizimle

Sevgilim
Göğsünden topuklarına
Buydu çırpındığım gerçek
Buydu vardığım sonsuzluk
Bizden başka can evi yok Tanrının
Bizden başka zamanı
Bizden başka ölümü
Yok...

2014

CAN SIKINTISININ ÜZERİNDEN

Yine de bu acılar söylüyor bana var olduğumu

PABLO NERUDA

Yüzü تنها bahçelerden bir gecikmiş yaprak
Elleri güneş harmanlarında yorgun dualar
Gözleri göz değil acı boncuğu birer çocuk
Bir top karabulut göğsünden dizkapaklarına
Oturup oturup kalkıyor çuvalların başında
Entarisi yoksulluğun boyalarıyla mağrur
Saçları muradına yenilmiş gençlik örgüleri
Neyi giyiniyorsa gündüzlerin kaderinden
Onu soyunuyor gecenin kasıklarına...

Yıldızlardan ödünç alınmış bir rüya
Kâküllerden eteklere tarazlı arzular
Ey eşiklerden alın çizgilerine vuran gölge
Korku bu kadar mı koygun açar bir ağızda:
"Yağmur geliyor... Yağmur geliyor..."
Çılgılığı evlerin kapılarında ikinci bir yalnızlık
Elleri bulut bulut gökyüzü pervanesi
Ey çaresizliğin kirpik döken geleceği
Kadın çuvalları saçlarıyla taşıyor.

Adam başkalarının hayatından
Bir Tanrı uzaklığı, gölgesiz bir eşik
Yağmurun, kadının, can sıkıntısının üzerinden
Gövdesinden kalan boşluğa bakıyor.

Ey ana rahminde soğumuş arzu
Ey çeki taşı zaman yüzümüzde halkalanan
Acıdan çok cezaya benziyorsun.

2014

KAPILAR BİZDEN ÖNCE

*Kapının hızlı ya da yavaş kapatılmasıyla,
az ya da çok bir öfke geride bırakılır.*

KAFKA

Sır kapısı. Kader kapısı. Ruh kapısı.
Eski hayatlardan bir yorgun hatıra
Yeni hayatlardan bir kanat heves
Odalarla sokakların bıçak ağzı
Giderek yüzümüze benzeyen yüzü hayatın
Dünyaya açılan alın yazımız
Erkeklerin bulutlara değen kaşları
Kızların kilitlere düğümlü kirpikleri
O gözyaşı mihrabımız
Duasını yalnız bizim duyduğumuz
Güneş geçirmeyen korku
Çatıların koltuk değneği
Yıldızlarla soluk alan yalnızlığımız
Rüyaların çifte sürgüsü
Açılır seviniriz, kapanır seviniriz
Çatık kaşımız. Aralık ağzımız.
Gölgeli yüzümüz.

Yazmışım bir nazlı zamanda
Bir nazlı kâğıda:
"Yanlış bir kapıym ben
Önünde yanılmış bir çocuğun durduğu."*
Tüter hâlâ canımın ocağında arzusu
Bir kanadı gökyüzüne uzanır
Bir kanadı kapanır gövdeme simsiyah...

2014

* Yolculuk'tan

HEVES TÜRKÜSÜ

Enginli yüksekli geldim kapına
Efendim muradım ağızında kaldı
Kirpiğın kaşına sitem ediyor
Hevesli sözlerim sözünde kaldı

Bulanık dağlarda hayalin kandil
Sildin yaşlarımı ellerin mendil
Gnl arzulanır o da bir gündür
Turnamın kanadı yüzünde kaldı

Ayrılık pervanem mumlarım sendin
Köpüklü pencereim günlerim sendin
Tutuştı can evim kllerim sendin
Ateşim rzgârım göğsünde kaldı

2014

ÇINGIRAKLI KORKU

*Kendi yokluğuna rıza göstermeyen kişi
bir akıl hastasıdır.*

E. M. CIORAN

Her yer zehirli bir geçmişin dizginsiz saltanatı
Kibirle küfür sarkacında bir Tanrı
Parmakları ağzında saçaklı kırbaçlar
Kırpikleri ihtirasın kırmızı ısıkları
Mazlumların kaderinden çoktan çıktı
İktidar şehvetinden bir gövde
Hırsı korkusuyla sevişiyor.

*

Kasaba peygamberi
Hazların günah kâtibi
Kedileri köpekleri yasaklayacak
Şiir, heykel, opera
Bir bulantı cümlesi en fazla
Bir bakışıyla ağaçlar çarşı pazar
Borsa çanı
Sulardan serçelerden nergislerden uzak
Cehennem Tanrısı.

*

Külhanbeyi
Kağnı gölgesinde elbette
Zekâsız küfür
Herkes bir ihanet sureti
Devlet şımarığı
İnsanların ezikliğinden bir şenlik alayı
Üç düğmeli ceketlerin baş dönmesi
Düştüğünü bir gün öğrenecek
Kalabalık onu söndürmezse
O kalabalığı söndürecek.

*

Suçu ortalığa saçılardan kirli
Korkusu suçundan çingiraklı
İçindekiler ağzından çıkandan düşük
Susması konuşmasından çiğ
Ana rahminin onurlu yoksulluğunu çoktan yitirdi
Başı doyumsuzluk burcu
Ayağına küfredip duruyor.

Şeytan ona bakarak kendini temize çekiyor.

2013-2014

KARACAOĞLAN'IN BİR ŞİİRİ ÜZERİNE ÇEŞİTLEMELER – XI

Kuşlar seslerini bulmak için
Ağaçlara koşuyorlar
O kadar yer gördüm ki
İçim sızlıyor unuttukça

MELİH CEVDET ANDAY

*Yağmur Damlasından
Dünyayı İçmek*

*Ah şu kayıtsızlığın gücü! Budur taşlara milyonlarca yıl değişmeden dayanabilme olanağı veren.**

"Günlerin bulutlu ve kısa olduğu yerde, ölmekten acı duymayan bir soy doğar." Coğrafyanın ve iklimlerin, insanın bedeninden çok ruhuna verdiği biçimin, bir derin iç sıkıntının, dilde billurlaşmış resmi olan Petrarca'nın bu sözü, onca yüzyılı ve kastını aşar, gelir, taşranın ruh atlası olarak serilir önümüze. Ölümden acı duymayan bir yaşam... Sözü trajedisi bu denkleminde yatıyor sanırım. Zamanın dışında yaşamak. Olup biten hiçbir şeyin, hiçbir yenilik taşımaması. Beklenti ve hayıf duygusunun ötesinde bir dünya. Her şeyin doğumla birlikte, bin yaşında bir tanrı sureti gibi boşluğa asılıp kalması. Kanıksanmış varlık. Tozlanmış bir ruh. Ağaçların, yıldızların, çocukların, kadınların, erkeklerin, kedilerin, köpeklerin... her şeyin, insanın canında gezen, daha doğrusu duran kör bir tekrara dönmesi. Annelerinin memelerinden, bir yere gitmeyen yolları, pıhtılaşmış arzuları, eşyaların kasvetini, baba sesinin soğukluğunu emerek büyüyen çocuklarla, yanlış büyüyen kadınların erkeklerin birbirlerine gömüldüğü ay kandil sokaklar, pıtraklı sözler, mezar damlası odalar. Her şeyi hayranlıkla küçümsemenin gergefine geren, uzakları, topuklarda zonklayıp duran bir dip sızısına, bir yıkıcı tutkuya çeviren sonsuz bir sıkıntı ayını...

* Cesare Pavese

Tezer Özlü'den iç burkan birkaç görüntü, bu resmi taşradan merkeze taşıyan, bu tozlanmış ruhun çırpınına harf harf bir başka gerçeklik yaratan yeni bir bunaltı haritası olacaktır: *"Şimdilerde... Sokak aralarından geçerken... gözüme pıjama aile babaları iluşirse, kışın, yağmurlu gri günlerde tüten soba bacalarına iluşirse gözlerim... evlerin pencere camları buharlaşmışsa... odaların içine asılmış çamaşır görürsem... bulutlar ıslak kiremitlere yakınsa, yağmur çiseliyorsa, radyolardan naklen futbol maçları yayımlanıyorsa, tartışan insanların sesleri sokaklara kadar yayılıyor, gitmek, gitmek, gitmek... isterim hep."*

Bu ruh atlasında, bu fiziki coğrafyada insan, önce şaşmaz bir şekilde, kendi hayatının dışındaki her şeye derin bir hayranlık duygusu besleyecektir. Başka hayatlar; yıldızlar, ırmaklar, yollar kılığında günde bin kez kirpiklerinden gövdesine akıp duracaktır. *"Kitapların, türkülerin, filmlerin başka dünyalara yağdırdığı yağmurlar bir iyilik, bir arınma gibi oralarda yaşayan herkesi köpük köpük çoğaltacaktır. Başka insanların baktığı pencereler güleç, başka güneşlerin vurduğu sular derin ve mavi olacaktır. Evlere dönüş, hak edilmiş bir şenlik olacaktır başka dünyalarda. Bir ip gibi insanların boğazına oturan sokaklar, ufukların ardında insan içine karışmış bir gökyüzüne dönecektir. Burada mutluluk kişiliksiz bir duyguyken, uzaklarda acı bile yaşama bağlayacaktır insanı."* (Bir Gün Ölümden Önce)

Hevesin ve hayalin, insanların gövdelerini durdukları yerde pervaneye çeviren kanatları, önlerinde açılan bir yola dönüşmez her zaman. Taşranın masalı yine taşra olacaktır. Rüyası kendinde gerçekleşecektir. İnsan kendisini sevmeden ne kadar yaşayabilir? Hangi mutsuzluk yüzünü balmumuna çevirirse çevirsin, hangi تنها zaman canında yaprak dökerse döksün, hangi uzaklar gerçeğini küçük düşürürse düşürsün, hiçbir yere varmayan bu kıyısız hayranlık, aynı hastalıkla sakat, varıp bir küçümseme refleksine dönüşecektir. Bu kez kendisini hayranlığın öznesine çeviren, başka dünyaları, başka hayatları küçümseyen bir reflekse. Hiçbir zaman ısımamış olan uzakların ışığı birden sönecektir. Kasvetin odaları başlayacaktır ışımaya. Bahçeler dört mevsimden yapılmış bir yaşama tutamağına dönecektir. Yıldızlar pencerelerde birer hayal boncuğı olacaktır yeniden. Elimizde olan budur. Bu, bizim hayatımızdır. Biriciktir. Hayranlığın tahtına kurulmuş küçümseme, yaralı aklımızı ele geçirmiştir: Uzaklar yalnızlıktır. Kötüdür. Korkutucudur. *Cehennem, başkalarıdır.* (Sartre) *"İnsanın hayatı, yenileceğinden hiç şüphe etmeksizin, var olmaya çalışmak için harcanmış bir çabadır"* der ya Schopenhauer; taşra bu sözün çaba harcanmadan gerçeklik kazandığı yerdir. Yazgının peşin cezasıdır. Kurtulmak ağırdır, pahalıdır.

Taşra. Süveydamız. Kan pıhtımız. Yıllar sonra, “merkez” denilen bir merkezde, herkesin kalabalık sandığı bir yalnızlıkta, sendin var olduğum AYİN... Ey her yere benden önce varan şiir...

Biz hepimiz uzun uzun sıkılırız
Arkadaşlarımız da sıkılırlar ki bize gelirler
Boşlukta asılı bir Tanrı zamanı
Otururuz bütün hareketlerin dışında
Aynı sözleri her gün ilk kez söyleriz
Yalnızlığımızdan kopmuş bir taşır çocuklarımız
Yaşına gelmeden katılırlar bize
Pencerelerden yine kendimizi görürüz
Öyle uzak ki dünya avuçlarımıza
İkinci bir cezadır duamız kalbimize
Hoyrat ve sıkılğan gideriz kadınlara
Kadınlardan geliriz bir eksiklik cümlesi
Gölgemiz kendimizden daha konuşkandır
Hiçbir güzellik kışkırtamaz aklımızı
Yoktur ki acı olsun başkalarının yıkımı

Dışımızdadır ağaçların kanadı suların elleri
Toprakla deniz arasındaki fark
Birisinde susuz boğuluruz
Öteki nem bile değildir sözümüze
Her kapımız bir mezar taşı
Biz hepimiz uzun uzun ölürüz...

(Gölge Masalı, 2005)

2013

İÇİNDEKİLER

Büyüme Masalı	7
Tenha Atlas	9
Serçelerin Duası	10
Sonsuzluk	11
Sarmaşık	12
Hırka	14
Sürmeli Yalnızlık	15
Gölgelik	17
Al Yeşil Pervane	19
Tanrım, Gerçekten	21
Yutkunma	23
Tanrının Harfleri	26
Taşın Çiçeklenmesi	28
Mil Çekilmiş Harfler	30
Büyü	32
Ay Saatleri	33
Bir Gün Bu Sözler de	35
İğne ve Kırbaç	37
Kafdağı	38
Otlar Benden Yüce	40
Baş Dönmesi	42
Hece	56
Can Sıkıntısının Üzerinden	57
Kapılar Bizden Önce	59
Heves Türküsü	61
Çingiraklı Korku	62
Karacaoğlan'ın Bir Şiiri Üzerine...	64
Yağmur Damlasından Dünyayı İçmek	65

